

THEMA EVEN PARKEREN

**Neem mijn leven, laat het, Heer,
toegewijd zijn aan uw eer!**

E. Nieland-van Veen

'Neem mijn leven, laat het, Heer, toegewijd zijn aan uw eer!' Dat is je wens en je gebed. Maar wat houdt dat nu concreet in?

Vroeger dacht ik vaak: 'Als ik rooms-katholiek was, zou ik non moeten worden. Dan zou ik mijn leven kunnen wijden aan de eer van de Heer.'

Maar later word je een beetje wijzer en bedenk je dat de Heer wel eens heel iets anders van je kan vragen, iets wat minder eenvoudig is. Iedere dag moet je beslissingen nemen waarbij je je moet afvragen: 'Hoe kan ik nu het best voor de Here leven?'

En als je nog wijzer geworden bent, kom je erachter dat je jezelf aardig voor de gek hebt gehouden, als je meent dat de wil tot zo'n dienst sterk in je hart aanwezig is. Je schrikt van jezelf. Hoe vaak sta je bij zulke mooie woorden zelf centraal? Je schaamt je. Je moet de strijd aanbinden met iets wat diep in je verscholen ligt, iets wat maar nauwelijks in je bewustzijn wil doordringen. De zonde heeft je verblind en alleen door Gods genade leer je de echte werkelijkheid een beetje kennen.

God boven alles liefhebben is het eerste grote gebod en daarin raak je de kern van de toewijding aan de Here. Maar wie dit gebod wil gehoorzamen, krijgt direct te maken met het tweede grote gebod: de naaste liefhebben als zichzelf. Want God wil dat we Hem in de medemens die naar zijn beeld gemaakt is, dienen. Een beker water geven aan een arme broeder die dorst heeft ... Jezus zegt: 'Dat water heb je aan Mij gegeven.' Een gevangene opzoeken ...: 'Je hebt Mij opgezocht.'

We zullen mensen moeten liefhebben, allereerst onze zusters en broeders, maar ook allen die God naast ons geplaatst heeft. En dan hebben we het over echte liefde. 1 Korintiërs 13 kan ons daarbij de weg wijzen.

Toewijding aan de Here heeft dus alles te maken met onze omgang met elkaar en onze zorg voor elkaar. Dat daar nog wel eens wat aan mankeert, wil ik met een paar voorbeelden duidelijk maken.

Het heilig gelijk

Hij was heilig overtuigd van zijn gelijk. Hij had er heel wat voor over gehad, om zijn ideeën op papier te zetten. Hij wilde echt dat iedereen zou denken zoals hij dacht, omdat hij het ontleende aan de Schriften. Maar hij trof 'weer' iemand die het niet met hem eens was. Zeker, die broeder had ook zijn teksten klaar. Maar die schriftgegevens stonden volgens hem in een ander verband. Hoe durfde die broeder! Na een woordenstrijd was het hem wel duidelijk geworden: die broeder deugde niet. Op een visite waar hij de man 'helaas' trof, keurde hij hem dan ook geen woord, ja zelfs geen blik, waardig. Hij meende daarmee zijn God te dienen: geen omgang hebben met zo'n schriftverdraaier.

De betweter

Op de vereniging was ze onuitstaanbaar. Altijd wist ze het net iets beter dan een ander. Ze liet goed merken dat ze voorstudie had gemaakt, want ze noemde op een avond heel wat bronnen waaraan ze haar kennis had ontleend. Ze voerde dan meestal ook het hoogste woord. Ze liet door haar houding goed merken dat ze neerzag op de andere leden van de club. De een na de ander verliet daarom met een smoes de vereniging.

Zij begreep het niet, want ze meende dat ze met haar kennis bezig was tot eer van God.

De roddelaar

De vergadertijd zat er weer op en de zusters gingen naar huis. Enkelen liepen samen op en daar kwamen de roddels.

"Gerda had het al weer over haar zieke man. Altijd datzelfde verhaal! Ze probeert ook niet haar gedachten eens op iets anders te richten. En heb je gemerkt dat Ria in de pauze weer steeds met Loes zat te smoezen? Die hebben samen wat. 'k Geloof nooit dat het zuivere koffie is. Erik zei ook al ..."

Zeker, de spreekster dacht aan allerlei naasten. Heus, ze had het goede met hen voor. Maar ze gingen wel om beurten over de tong en de insinuaties waren niet van de lucht.

Mooie woorden

Wat is er al veel geschreven over verantwoorde omgang met elkaar! Maar wat helpen mooie woorden bij een weerbarstige praktijk, een praktijk die verband houdt met die zondige oerlagen in de menselijke ziel? Moet ik nog echt woorden toevoegen aan wat we zo goed weten? En wie bereik je met je woorden? Zullen 'ze' niet zeggen: 'Mens, kijk naar jezelf. Daar moet je met de wereldverbetering beginnen.' Toch waag ik het nog wat mooie woorden te noteren.

Hoe pak je jezelf aan?

Het lukt je niet jezelf aan je haren omhoog te trekken. Net zo min lukt het je, je leven echt in dienst van God - en dus in dienst van de medemens - te stellen. Alleen door de kracht van de Heilige Geest kun je een begin maken met die dienst. En die kracht ontvang je op het gebed. Dat is beloofd!

Je begint dus met gevouwen handen. En dan moet je maar heel klein worden voor die grote en genadige God. Ja, precies: doen als de tollenaar. Daarna kun je om hulp vragen. Denk dan niet dat je van vandaag op morgen de strijd gewonnen hebt. Je hebt het leven als een leerschool gekregen en iedere dag mag je en moet je er weer tegenaan gaan.

Ken je tijd

De vroegere tijden zijn niet beter dan de tegenwoordige. Prediker heeft ons deze wijsheid wel ingeprent. Augustinus vertolkt dit in een preek (Sermo 80) als volgt:

De mensen zeggen: 'De tijden zijn slecht, wij leven in een moeilijke tijd.'

Leef goed, en de tijden zijn goed: wij zijn de tijden; de tijden zijn wat wij ervan maken.

Daar zit nu de kneep. Hoe leven de mensen in deze tijd? We zien dat veel mensen zich voor elkaar afsluiten. Ze hebben hun eigen leventje en daar is alles op gericht. Opleiding, geld, gezinsvorming(?), fijne ontspanning, je eigen vrienden - daar draait alles om. We plakken er vaak de termen materialisme en individualisme op. Er zijn natuurlijk veel meer tijdsaspecten te noemen, maar laten we ons hiertoe eerst eens beperken.

Nu neem je heel gemakkelijk de leefgewoonten die je om je heen ziet, over. Je wilt ook je eigen leventje zo plezierig mogelijk inrichten. Evenwel, wij zijn geplaatst in een bepaalde gemeenschap. En voor de mensen in die gemeenschap zullen we er moeten zijn en zij voor ons. Onze broeders en zusters hebben we zelf niet uitgezocht, maar die zijn aan ons gegeven. In deze gemeenschap moeten we allereerst goed leren functioneren, ook als mensen ons niet zo erg liggen. Dat vraagt zelfverloochening. We zullen daarbij tegen de tijdgeest moeten oproeien. Christus gebiedt: 'Aanvaard elkaar; vergeef elkaar; acht de ander uitnemender dan jezelf.' Dat zijn weer van die bekende woorden die iedereen wil beamen. Maar de praktijk wijst uit dat dit moeilijk is.

Goed leven houdt in dat onze zorg uitgaat naar onze medemensen die ook naar Gods beeld geschapen zijn. En zulke mensen vinden we in en buiten de kerk.

Terug naar de voorbeelden

a. Gelijk hebben

Je moet maar met hem te maken krijgen, die man die altijd overtuigd is van zijn gelijk. Hij ziet je niet zitten. Wat doe je dan? Wel, hier kun je geen voorschriften geven. Ieder mens is anders en zal op een eigen manier moeten reageren. Maar neem het niet, dat de broeder zo handelt. Ga naar hem toe en probeer hem de ogen te openen. Blijf vriendelijk tegen hem. Bedenk dat je zelf weer andere 'fouten' kunt hebben. En vooral: bid voor hem. God kan hem immers de ogen openen.

b. De betweter

Moeilijke mensen zijn van alle tijden. 't Zou leuk zijn, als die dame een tegenspeelster had. Of toch niet? Dan kwamen de andere leden helemaal niet meer aan bod. Ook hier moet er met de persoon in kwestie gepraat worden. Laat iemand dat doen die haar best een beetje begrijpt. Probeer haar inzicht te geven in de moeiten die ze bij anderen veroorzaakt. Vertrekt ze dan? Nee, zo moet er niet gepraat worden. Spreek Paulinisch. Begin eerst eens met haar positieve kanten: ze weet veel; ze maakt veel voorstudie waar de anderen wat aan kunnen hebben, maar...

c. De roddelaar

Natuurlijk is roddelen slecht, maar je doet eraan mee vóór je er erg in hebt. Je moet jezelf goed voorhouden dat je er niet aan meedoet. De vraag is verder hoe je het bij anderen tegengaat. Ik kan misschien dit advies geven: ga niet 'begerig' met een 'o ja, is dat zo?' de roddel aanwakkeren, maar negeer die wat. Probeer zo gauw mogelijk een andersoortig onderwerp aan te snijden. Men voelt dan vrij snel aan dat de roddel afgekeurd wordt.

De bijbelstudievereniging

De mogelijkheid om in groepsverband zich te buigen over Gods Woord, wordt niet door iedereen aangegrepen. Toch

kunnen we juist daardoor goed leren hoe we elkaar kunnen dienen. Het is dan wel nodig dat we iedere keer stilstaan bij de boodschap die in het evangelie tot ons komt. Wat kunnen wij daaruit leren? Welke troost en bemoediging komt er in dat gedeelte naar ons toe? Waar moeten wij vooral op letten? Als we zo werken, kunnen we elkaar opbouwen en stimuleren tot een christelijk leven. We moeten dan wel oog voor elkaar hebben.

Het is belangrijk dat er tussen de leden van de groep een vertrouwensband groeit. Dan durf je open te zijn. Een ander gun je zo een kijkje in je hart. Je komt met je zorgen of je blijdschap. Een ander haakt daarop in. Dan voel je een echte gemeenschap ontstaan. Die kan zo rijk maken. Het is daarom zo belangrijk dat we beseffen dat we er voor elkaar mogen zijn.

Negatieve elementen moeten we proberen weg te werken. Dat zal best moeite kosten, maar de zaak is het waard.

Ik merkte op, dat niet iedereen meedoet aan bijbelstudie. Daarvoor kunnen verschillende redenen zijn. Toch zal het goed zijn onszelf voortdurend af te vragen of we verantwoord bezig zijn. Nemen we bijvoorbeeld de 'zwakken' mee? Kun je de liefde tot elkaar 'proeven'? Er is geen beter lokmiddel voor een vereniging dan dit laatste.

Oud en jong in één gemeente

Wat kan het verrijkend zijn, als jong en oud samen aan de praat komen over hun leven en hun dienst aan de Here. Het enthousiasme van de jongeren kan afstralen op de ouderen. Het kan hen weer 'jong' maken. Jongeren kunnen leren van de levenservaring van de ouderen. Samen kunnen ze luisteren naar wat God hun te zeggen heeft.

Maar je moet daar wel aan werken in een tijd dat leeftijdsgenoten juist hun heil bij elkaar zoeken.

Toegewijd aan de eer van de Heer

Het is een enorme opgave om de listen van ons eigen hart te doorzien. Wat kunnen we onszelf en een ander in de weg staan om zuiver voor onze God te leven. Ook de duivel heeft het op ons onheil gemunt. We moeten maar regelmatig bidden: verlos ons van de boze.

Maar leven voor de Heer is geen leven van enkel kommer en kwel, al lijkt het er na mijn verhaal misschien een beetje op. Integendeel. Wie zich overgeeft aan zijn Meester, leert een nieuwe wereld kennen. Die krijgt steeds meer oog voor schatten die weggelegd zijn in de hemel. Die kunnen niet door mot of roest ontoonbaar gemaakt worden. Ja, zijn rijkdom vindt hij in zijn God, die hem leiden wil in dit leven, om hem voor eeuwig rijk te maken.

Kijk, dan komen mensen naast elkaar te staan. En ze knielen samen neer, om de Redder van hun leven te danken. Hem, de grote God, de Schepper van hemel en aarde, willen zij loven. Ze weten dat hun dankzegging nog gebrekkig is, maar straks zal de lof volmaakt zijn.

Neem mijn leven, laat het, Heer,
toegewijd zijn aan uw eer.

Gesprekspunten:

1. Waaruit blijkt dat we diep in ons hart onszelf altijd centraal stellen en voor onszelf willen leven?
2. Bespreek vanuit 1 Korintiërs 13 de belangrijkste aspecten van de liefde. Welk aspect vindt u het moeilijkst en waarom?
3. In Jakobus 3:1-12 wordt over de zonden van de tong gesproken. In vers 6 staat hoe de hel daarbij een rol speelt. Bespreek in dit verband eens de uitleg van de bede 'verlos ons van de boze' in antwoord 127 van zondag 52 van de Catechismus.
4. Noemt u nog eens een aantal negatieve tijdsaspecten die ons leven gemakkelijk beïnvloeden. Hoe kunt u daaraan weerstand bieden?
5. Waar liggen vaak de tekorten bij de opdracht elkaar te aanvaarden en de ander uitnemender te achten dan jezelf? Hoe denkt u die moeiten te kunnen overwinnen?
6. Hoe zou u gemeenteleden die niet meedoen met bijbelstudie (en het wel zouden kunnen), erbij kunnen betrekken?